

Ми Україна Війна або "Якби ми вчилися так як треба..." (Частина 4)

Анатолій Клименко

Ми ішли, ішли і накінець прийшли... Прийшли назад у стан 22 року, коли у нас нічого не було, і ворог нас невпинно атакував.

За майже п'ять років повномасштабної війни і неймовірну кількість жертв, нам вдається, з великим зусиллям, стримувати ворога на землі, і завдавати йому дошкульних втрат.

Славне наше воїнство, попри всі складнощі, пов'язані з неефективним управлінням військами і хронічну нестачу озброєння, а також хронічну недоукомплектованість особовим складом, — умудряється утримувати рубежі за рахунок надлюдських зусиль наших бійців, які боронять свою землю і захищають нас з вами.

Доземний уклін їм усім, полеглим і живим!

Доземний уклін і всім тим, хто перебуває в окупації або зазнав болючих втрат своїх близьких чи втрату домівки. Як і всім тим, хто перебуваючи в тилу, переживає за своїх близьких, які на фронті, і сам надає посильну допомогу ЗСУ, а також волонтерам і всім небайдужим.

Біль від втрат та жорстокої агресії ворога розлитий в серцях всіх українців. Ця нескінченна війна судомить свідомість і пригнічує усіх нас...

Хочеться миру, усім хочеться миру, — простим людям, в тилу і на фронті..Увесь прогресивний світ бажає миру. Війна порушує загальнолюдські норми моралі і справедливості, порушує і заставляє здригатися увесь світовий миропорядок...

Справді, так і є, але, на жаль, не для всіх. Багато хто зі стану ворога примудряється наживатися на війні. Те саме можна спостерігати і в нас, у тих хто є жертвою цієї війни. Однак жертвою є не всі. Є так звані вигодонабувачі, ті хто на озброєнні чи на фортифікаціях, а можливо на якихось інших видах діяльності чи сумнівних оборудках заробляють чималі гроші. Це ті хто при владі або наближені до неї.

Влада у нас розв'язала собі руки, поставила Законодавство і Конституцію "на паузу". Про вибори не згадують, бо не на часі. Бо не можна — війна. А красти мільйонами і мільярдами можна, навіть дуже зручно. Ще й міжнародна допомога до недавнього текла рікою...

Ніхто з них не воює, ні вони, ні їх близькі родичі. Сім'ї топ чиновників взагалі перебувають усі за кордоном, рівень корупції зашкалює. Для високопосадовців зараз жнива, у мутній воді гарно ловити рибу. Чиновники і депутати поробили собі таку зарплатню, про яку в мирний час їм і мріяти не доводилось. У деяких чиновників місячна зарплата перевищує за мільйон. Так можна і "воювати"...

Це дуже дивна у нас війна, воює і помирає простий люд, решта живе в тилу звичним життям, люди навіть на відпочинок їздять за кордон. Все як у людей, та не для всіх

людей...

Зараз посилились ракетні і дринові удари, країну просто розстрілюють безкарно, здачі ніхто не дає, немає чим. А атакувати у відповідь — і подавно. Рожеві Фламіндічі — відлетіли в теплі краї. Нептуни, Сапсани, Паляниці — "почили в бозі", навіть не почавши промислового випуску. Київ та інші великі міста скоро повністю зупинять своє нормальне функціонування. Із позитиву треба додати, що є місця, які ворог не аткує, там тиш і благодать. На Банкову і Конча Заспу — не прилітає. Це така собі війна на договорняках, порішали вже куди можна бити, куди не можна. Для більшості високопосадовців ця війна дуже навіть вигідна, — корупція розцвіла пишним цвітом, закони для них не писані. Якщо їх ловлять на масштабних крадіжках чи подібних зловживаннях, їх просто відпускають під заставу, яку їм збирає влада зі свого "общака". Найбільше, що їм загрожує — це відставка або переведення на іншу посаду. Багато з таких чиновників вже стали послами в інших країнах.

Про соціальну справедливість або рівність говорити не доводиться. До прикладу, люди отримують невелику зарплату, а пенсіонери мусять виживати за копійки. Дуже багато людей отримують пенсію до 3,5 тисяч грн. Дехто навіть меншу, а чиновники поробили собі пенсії по декілька сот гривень і продовжують "працювати". Візьміть тих же прокурорів, блюстителів порядку, які поробилися всі "інвалідами", отримують пенсію по інвалідності і продовжують працювати, виконуючи забаганки владної верхівки.

Ось вона наша соціальна "справедливість" в дії — людина, яка чесно пропрацювала все життя: робітники, вчителі, лікарі отримують пенсію до 6 тисяч, зрідка більше, а чиновник, від якого користі як з козла молока, зробив собі пенсію 200 тисяч або і більше, і тримається за крісло до останнього. Як зараз вижити людині з пенсією в 3 тис., а така сама людина, яка десь притерта ближче до корита, отримуює 200 або 300К. Може в нього особлива горлянка, і нічого в нього не злипнеться від такої пенсії?!

Владі вигідна війна, поки народ бореться з ворогом і виживає на мінімалках через війну і лихоліття, закорпорядок відійшов на друге місце, люди частково обмежені в пересуванні і волевиявленні. Людям, змученим війною і втратою близьких чи майна, не до високої політики, їм аби вижити...

А про нашу оборонку ми всі добре знаємо і пам'ятаємо, як наші міни і снаряди не спрацьовували чи не вилітали з дула, і це масове явище. Або як наші чиновники роблять замовлення на якийсь вид озброєння і роблять 100% передплату якимось сумнівним фірмам-прокладкам, які десь діваються разом з нашими грошима. І все це тишком-нишком замовчується і "забувається".

За Фаєрпоінт і мови немає, це така собі приватна космічна діра через яку утилізуються мільярди наших кровних. Шустрий чоловік, росіянин, який нечистий перед законом за чисельні махінації, мав постати перед судом в московії, раптом виринув в Україні, і став затятим "ракетчиком". І вся наша ракетно-дринова державна програма раптово перекочувала в приватну фірму цього кулібіна. Державні оборонні підприємства відпочивають десь збоку. Ракет як не було так і немає. І точно не буде, якщо до справи беруться заїжджі шулеро-фламіндічі. Відносно обіцянок влади випускати свої

балістичні ракети дивіться тут:

[:https://www.youtube.com/watch?v=oAkTrN-cUoM](https://www.youtube.com/watch?v=oAkTrN-cUoM)

Дивна історія, з кожним днем ситуація в країні погіршується. Намагаюся хоч щось згадати з позитивного слуг, і ніяк не можу пригадати жодного випадку за останні декілька років...

А народ терпляче чекає, а раптом щось відбудеться позитивне. Але навіть діти, які ще вірять казкам, розуміють, що від Бармалея і Карабаса Барабаса — добра не жди. А дорослі чомусь про це забувають, і чекають манни небесної чи якогось чуда. На нього зараз тільки і уповаєм...

А ось якими українцями захоплюється Європа і увесь світ:

<https://youtube.com/shorts/YroGU7WuDq0?si=GC5cO3gI-CBiQzCF>